

Προστατέφε μας απο την αρρωστια, προστατέφε τα ζωα μας και τα κοπαδια μας.

Χορος: Οικτο, σε παρακαλουμε, Νγκαϊ, οικτο!

Ετσι μπορούμε ειρηνικα τη φετεινη σοδεια να τη χαρούμε.

Χορος: Οικτο, σε παρακαλουμε, Νγκαϊ, οικτο!

Κουγκο

32

Ω Μεγαλε Νζαμμπι, η πλαση σου ει-
ναι ωραια, μα μεγαλο πονο με το θα-
νατο μας δινεις. Επρεπε να το κανονι-
σεις για να μην πεθαινούμε. Ω Νζαμ-
μπι, ειμαστε σε μια μεγαλη θλιψη.

Κουντε

33

Μιπαμπα, Κιαρα, τη βροχη μας ε-
χεις αρνηθει, δος μας βροχη, να μην
πεθαινούμε. Απ το θανατο της πεινας
γλυτωσε μας. Γιατι εσυ εισαι ο πατε-
ρας μας κι ειμαστε τα παιδια σου ε-
μεις, εσυ μας επλασες· γιατι θες να
πεθαινούμε; Δος μας αραποσιτι και
μπαναγες και κουκια. Μας εδωσες πο-
δια να περπατούμε, χερια να δουλευου-
με, μας εδωσες παιδια· δωσε μας και
βροχη, να ρθει για μας και θερισμος.

Κχοντες

34

Να φερει το σιταρι μας τοσο καρπο,
που κατα γης να ξεχαστει κι αφροντι-
στα οσο ο δρομιος παιει να πεσει, τοσο,
τοσο, που του χρονου, οταν θα βγουμε
να θερισουμε, οι αγροι κι οι δρομοι να
ναι σκεπασμενοι απο πρασινο σιταρι!

Λανγκο

35

Πουχ! Εσυ, ω Θεε, κατεβα πανω μας.

Σε δεχομαστε.

Μεινε, μεινε καλοδουλος μαζι μας.

Δωσε την ευτυχια στα παιδια,
την ευτυχια στις μητερες!

Και καθε αγριο ζωο που θα συναντη-
σουμε,

κανε μες στο καρμι του να μπει η λο-
γχη μας.

Και καθε ανθρωπο για μας παγιδες
που θα στησει,

δος μας να τον σκοτωσουμε και πανω
του να θριαμβευσουμε.

Λομπι

36

Ο Σιε, ο Ντγιοχουρετε, ο Ντγιοφουρ-
τε, κι ολοι οι ιερεις της Γης που ζη-
σανε πριν απο μενα, αυτο το εθιμο
φυλαξαν κι ειναι τωρα η σειρα μου.
Εφτασε η πεινα, πια δεν εχουμε κε-
χρι ουτε χοντρο ουτε ψηλο, ουτε αρα-
ποσιτι ουτε φασολια· χαθηκαν τα βοδια
μας, τ αρνια μας, οι κατσικες μας,
σαν τα κοτοπουλα μας, οι γυναικες, τα
παιδια πεινουν· γι αυτο αποφασισαμε
να εγκατασταθουμε εδω, στην ακατοι-
κητη περιοχη. Γη τροφοδοτρα, τουτο
το κατοπουλο προσφερομε σε σενα, δε-
ξου το και δωσε μας γι ανταλλαγμα
πλουσιες σοδειες και πληθος τα κοπα-
δια, και πολλα παιδια, παρε μακρια
μας τις αρρωστιες, τις επιδημιες κι
ολα τα κακα.

37

Ποταμι, αδεια σου ζηταιω να πιασω
ψαρια, οπως κανανε πριν απο μενα οι
προγονοι μας. Η αντιλοπη παιει πηδη-
χτα και δε μαθαινει να ερπει το μι-
κρο της· κι ιδια, των ανθρωπων τα
παιδια κανουν αυτο που καναν οι πα-
τερες τους. Ποταμι, σηκω, κλεισε τα
σκυλια σου, ασε τους νεους μας να
μπουν μες στο νερο, να διασκεδασουν
με τα ψαρια, διχως να τους βρει κακο.
Αν το επιτρεπεις, παρε τουτο το κοτο-
πουλο· αλλ' αν, αντιθετα, να κυβερνη-
σεις τα σκυλια σου δε μπορείς, αν ενα
τους, ολο κακια, θα δαγκωσει τα παι-